

17. આશ્રમવર્ણનમ્

[પ્રસ્તાવના : સંસ્કૃતસાહિત્યમાં બાણની કાદંબરી એક અનુપમ કૃતિ છે. તે ગદ્યશૈલીમાં છે અને તેનો કાવ્યપ્રકાર કથા છે. અહીં જે પ્રકારનું ગદ્ય વપરાયું છે, તે એટલું તો સરસ છે કે એના રસનું પાન કરવા બેઠેલાને આહારનો રસ પણ રુચતો નથી, એવી પ્રસિદ્ધિ છે. (કાદમ્બરીરસજ્ઞાનામ્ આહારોઽપિ ન રોચતે।)

આ કાદંબરી કથાના પ્રારંભિક ભાગને કથામુખ કહે છે. આમાં એક શુક(પોપટ)ના જીવનનો પૂર્વવૃત્તાન્ત વર્ણવાયો છે. તેની પૃષ્ઠભૂમિ એવી છે કે રાજા શૂદ્રકના દરબારમાં એક કન્યા શુકને લઈને આવે છે. આ શુક પોતાનો પૂર્વવૃત્તાન્ત જણાવતાં કહે છે તે મુજબ વ્યાધ(શિકારી)થી બચતો બચતો તે એક સરોવર પાસે જઈ ચઢે છે. અહીં તે હારીત નામના એક ઋષિકુમારની નજરે પડે છે. ઋષિકુમાર એને બચાવી લે છે અને પોતાની સાથે જાબાલિ મુનિના આશ્રમમાં લઈ જાય છે. આટલું જણાવ્યા પછી એ શુક જાબાલિ મુનિના આશ્રમનું રાજાની સમક્ષ વર્ણન કરે છે. આ વર્ણનનો કેટલોક અંશ સંપાદિત કરીને અહીં પ્રસ્તુત છે.

આ આશ્રમવર્ણનમાં પ્રાચીન સમયમાં ઋષિ-મુનિઓનું આધ્યાત્મિક જીવન અને ગુરુકુલનું સમગ્ર વાતાવરણ કેવું હતું, તેનું સુંદર આલેખન કરવામાં આવ્યું છે. એ સાથે તે સમયમાં પ્રચલિત અધ્યયન-અધ્યાપન, ધ્યાન-યોગ, જપ-તપ વગેરેની રીતિનો પણ અહીં નિર્દેશ છે. આ રીતે વાચકને ભોગ-વિલાસથી દૂર રહીને વિદ્યોપાર્જન અને તપસ્યા દ્વારા આત્મસુખનો આસ્વાદ કરાવનારી પ્રાચીન ઋષિસંસ્કૃતિનો પરિચય તાદૃશ થાય છે.]

અનિલાવનમિતશિખરાભિઃ પ્રણમ્યમાનમિવ વનલતાભિઃ, અનવરતમુક્તકુસુમૈઃ અભ્યર્ચ્યમાનમિવ પાદપૈઃ, અધ્યયનમુખરબટુજનમ્, ઉપચર્યમાણાતિથિવર્ગમ્, આબધ્યમાનધ્યાનમ્, સાધ્યમાનમન્ત્રમ્, અભ્યસ્યમાનયોગમ્, ક્ષાલ્યમાનવલ્કલમ્, ઉપસદ્ગૃહ્યમાણસમિધમ્, ગ્રથ્યમાનાક્ષમાલમ્, અદૃષ્ટપૂર્વ કલિકાલસ્ય, અપરિચિતમ્ અનૃતસ્ય, અતિરમણીયમ્ અપરમિવ બ્રહ્મલોકમ્, આશ્રમમ્ અહમ્ શુકઃ અપશ્યમ્।

યત્ર ચ મલિનતા હવિર્ધૂમેષુ ન ચરિતેષુ, મુખરાગઃ શુકેષુ ન કોપેષુ, તીક્ષ્ણતા કુશાગ્રેષુ ન સ્વભાવેષુ, ચઞ્ચલતા કદલીદલેષુ ન મનઃસુ, ચક્ષુરાગઃ કોકિલેષુ ન પરકલત્રેષુ, મેઘલાબન્ધો વ્રતેષુ ન ર્ઈર્ષ્યાકલહેષુ, પક્ષપાતઃ ક્રૂકવાકુષુ ન વિદ્યાવિવાદેષુ, ભ્રાન્તિઃ અનલપ્રદક્ષિણાસુ ન શાસ્ત્રેષુ, વસુસદ્કીર્તનં દિવ્યકથાસુ ન તૃષ્ણાસુ, ગણના રુદ્રાક્ષવલયેષુ ન શરીરેષુ, મુનિબાલનાશઃ ક્રતુદીક્ષ્યા ન મૃત્યુના, રામાનુરાગો રામાયણેન ન યૌવનેન, મુખભદ્ગવિકારો જરયા ન ધનાભિમાનેન આસીત્।

યત્ર ચ મહાભારતે શકુનિવધઃ, પુરાણે વાયુપ્રલપિતમ્, વયઃપરિણામેન દ્વિજપતનમ્, ઉપવનચન્દનેષુ જાડ્યમ્, અગ્નીનાં ભૂતિમત્ત્વમ્, ઇણકાનાં ગીતશ્રવણવ્યસનમ્, શિખરિન્દનાં નૃત્યપક્ષપાતઃ, ભુજદ્ગમાનાં ભોગઃ, કપીનાં શ્રીફલાભિલાષઃ મૂલાનામધોગતિરાસીત્।

ટિપ્પણી

અનિલાવનમિતશિખરાભિઃ (અનિલેન અવનમિતાનિ શિખરાણિ યાસાં તાઃ, તાભિઃ - બહુ.) વાયુ વડે નીચે નમાવેલી છે ટોચો જેની એવી (વનલતાઓ વડે) પ્રણમ્યમાનમ્ ઇવ (પ્ર + નમ્ કર્મ. + શાનચ્ > આન વર્ત. કૃ.) જાણે કે નમન કરાતું હોય, તેવા વનલતાભિઃ વનલતાઓ વડે અનવરતમુક્તકુસુમૈઃ (અનવરતમ્ મુક્તાનિ કુસુમાનિ ચૈઃ, તૈઃ - બહુ.) સતત વેરાતાં પુષ્પોવાળાં (વૃક્ષો દ્વારા) અભ્યર્ચ્યમાનમ્ ઇવ (અભિ + અર્ચ્ કર્મ. + શાનચ્ > આન વર્ત. કૃ.) જાણે કે પૂજવામાં આવતાં હોય, એવાં પાદપૈઃ વૃક્ષો વડે અધ્યયનમુખરબટુજનમ્ (અધ્યયનેન મુખરાઃ બટુજનાઃ યસ્મિન્, તમ્ - બહુ.) અધ્યયનને કારણે જેમાં શિષ્યો મુખર-વાયાળ બન્યા છે તેવા ઉપચર્યમાણાતિથિવર્ગમ્ (ઉપચર્યમાણઃ અતિથીનામ્ વર્ગઃ યસ્મિન્, તમ્ - બહુ.) મહેમાનોની સેવા કરવામાં આવી રહી છે, જેમાં તેવા આબધ્યમાનધ્યાનમ્ (આબધ્યમાનં ધ્યાનં યસ્મિન્, તમ્ - બહુ,) (તપસ્વીઓનું) બંધાયેલું છે ધ્યાન જ્યાં, તેવા સાધ્યમાનમન્ત્રમ્ (સાધ્યમાનાઃ મન્ત્રાઃ યસ્મિન્, તમ્ - બહુ.) સાધવામાં આવી રહ્યા છે મંત્રો જેમાં, તેવા અભ્યસ્યમાનયોગમ્ (અભ્યસ્યમાનઃ યોગઃ યસ્મિન્, તમ્ - બહુ.) અભ્યાસ કરવામાં આવી રહ્યો છે યોગનો જેમાં તેવા ક્ષાલ્યમાનવલ્કલમ્ (ક્ષાલ્યમાનાનિ વલ્કલાનિ યસ્મિન્, તમ્ - બહુ.) ધોવામાં આવી રહ્યાં છે વલ્કલો જેમાં તેવા ઉપસદ્ગૃહ્યમાણસમિધમ્ (ઉપસદ્ગૃહ્યમાણાઃ સમિધઃ યસ્મિન્, તમ્ - બહુ.) સંગ્રહ કરવામાં આવી રહ્યો છે સમિધાઓનો જેમાં તેવા ગ્રથ્યમાનાક્ષમાલમ્ (ગ્રથ્યમાનાઃ અક્ષમાલાઃ યસ્મિન્, તમ્ - બહુ.) ગૂંથવામાં

આવી રહી છે અક્ષમાળાઓ (જપમાળાઓ) જેમાં તેવા અદૃષ્ટપૂર્વમ્ (નાસ્તિ દૃષ્ટં પૂર્વમ્ યસ્મિન્ તમ્ - બહુ.) પહેલાં કદી જોયો નથી તેવા, અપૂર્વ અપશ્યમ્ (દૃશ્ હ્ય. ડ. એ.વ.) મેં જોયો, દેખ્યો.

મલિનતા મલિનતા, કાળાશ હવિર્ધૂમેષુ (હવિષામ્ ધૂમઃ, તેષુ - ષ.ત.) હોમદ્રવ્યના ધૂમાડામાં ચરિતેષુ (માણસના) આચરણમાં નહીં **મુખરાગઃ** (મુખસ્ય રાગઃ - ષ.ત.) મોઢા ઉપરની લાલાશ શુક્રેષુ પોપટોમાં ન કોપેષુ ક્રોધમાં નહીં **તીક્ષ્ણતા** ધારદારપણું **કુશાગ્રેષુ** (કુશાનામ્ અગ્રમ્, તેષુ - ષ.ત.) દર્ભના અગ્રભાગમાં, ટોચમાં **કદલીદલેષુ** (કદલીનામ્ દલાનિ, તેષુ - ષ.ત.) કેળનાં પાનમાં **મનઃસુ** મનમાં **ચક્ષુરાગઃ** (ચક્ષુષઃ રાગઃ - ષ.તત્પુ.) આંખોની લાલિમા **પરકલત્રેષુ** (પરેષામ્ કલત્રમ્, તેષુ - ષ.ત.) પારકી સ્ત્રીઓમાં (**કલત્રમ્** આ નપુંસકલિંગનો શબ્દ છે, પણ તે સ્ત્રીના અર્થમાં વપરાય છે.) **મેખલાબન્ધઃ** (મેખલાયાઃ બન્ધઃ - ષ.ત.) મેખલાનું બાંધવું **ઈર્ષ્યાકલહેષુ** (ઈર્ષ્યાયાઃ કલહઃ, તેષુ - ષ.ત.) ઈર્ષ્યાને કારણે થયેલા ઝઘડામાં **કૃકવાકુષુ** કૂકડાઓમાં (પર્યાય - કુક્કુટઃ) **વિદ્યાવિવાદેષુ** (વિદ્યાયાઃ વિવાદઃ, તેષુ - ષ.ત.) વિદ્યાને લગતા વિવાદોમાં **અનલપ્રદક્ષિણાસુ** (અનલસ્ય પ્રદક્ષિણા, તાસુ - ષ.ત.) અગ્નિની પ્રદક્ષિણા-ફેરામાં **વસુસડ્કીર્તનમ્** (વસૂનામ્ સડ્કીર્તનમ્ - ષ.તત્પુ.) વસુ-ધનનું વર્ણન **રુદ્રાક્ષવલયેષુ** (રુદ્રાક્ષાણામ્ વલયઃ, તેષુ - ષ.ત.) રુદ્રાક્ષની માળામાં **મુનિબાલનાશઃ** (મુનીનામ્ બાલઃ - ષ.ત.) 1. મુનિઓના બાળક 2. મુનિઓના વાળ (**મુનિબાલાનામ્ નાશઃ** - ષ.તત્પુ.) મુનિબાલનો વિનાશ **ક્રતુદીક્ષયા** (ક્રતોઃ દીક્ષા, તયા - ષ.ત.) યજ્ઞની દીક્ષા થકી **રામાનુરાગઃ** (1. રામે અનુરાગઃ - ષ.ત.) દશરથપુત્ર રામમાં પ્રેમ (2. રામાયામ્ અનુરાગઃ - ષ.તત્પુ.) રમણી-સ્ત્રીમાં પ્રેમ **મુખભદ્ગવિકારઃ** (મુખે ભદ્ગઃ - સ.તત્પુ., મુખભદ્ગસ્ય વિકારઃ - સ.ત.) 1. (વૃદ્ધાવસ્થામાં) મોઢા ઉપરનો કરચલીરૂપ વિકાર, 2. (ધનના અભિમાનમાં) મોઢાના હાવ-ભાવમાં વિકાર **જરયા** વૃદ્ધાવસ્થા થકી **ધનાભિમાનેન** (ધનસ્ય અભિમાનઃ - ષ.ત.) ધન-પૈસાના અભિમાનથી.

શકુનિવધઃ (શકુનેઃ વધઃ - ષ.ત.) 1. શકુનિ-મામાનો વધ 2. શકુનિ-પક્ષીનો વધ **વાયુપ્રલપિતમ્** (વાયોઃ પ્રલપિતમ્ - ષ.ત.) 1. વાયુ-દેવતા દ્વારા કહેલું 2. વાયુ-વાતરોગથી થતો પ્રલાપ **વયઃપરિણામેન** (વયસઃ પરિણામઃ - ષ.ત.) ઉંમરના પાકવાના કારણે **દ્વિજપતનમ્** (દ્વિજાનાં પતનમ્ ષ.ત.) 1. દ્વિજ-દાંતનું પતન 2. દ્વિજ-બ્રાહ્મણનું પતન **ઉપવનચન્દનેષુ** (ઉપવનસ્ય ચન્દનાનિ, તેષુ - ષ.ત.) ઉપવન-બગીચામાંનાં ચંદન વૃક્ષોમાં **જાડ્યમ્** 1. જડતા, મૂર્ખતા 2. શીતતા, ઠંડક **ભૂતિમત્ત્વમ્** 1. ભૂતિ-ઐશ્વર્યપણું, વૈભવપણું 2. ભૂતિ-રાખપણું **ણગકાનામ્** મૃગલાંઓનું **ગીતશ્રવણવ્યસનમ્** (ગીતસ્ય શ્રવણમ્ - ષ.તત્પુ. ગીતશ્રવણસ્ય વ્યસનમ્ - ષ.ત.) ગીત સાંભળવાની ટેવ **શિખણિડનામ્** મોરોનો **નૃત્યપક્ષપાતઃ** (નૃત્યેષુ પક્ષપાતઃ - સ.ત.) 1. નાચવાના સમયે પીંછાંઓનો પાત-પતન 2. નૃત્યની બાબતમાં પક્ષપાત **ભુજદ્ગમાનામ્** સાપોનો **ભોગઃ** 1. ફેણ 2. વિષયોનો ઉપભોગ **કપીનામ્** વાંદરાઓનો **શ્રીફલાભિલાષઃ** (શ્રીફલેન અભિલાષઃ - સ.ત.) 1. શ્રીફળ-ભિલ્લફળોમાં ઈચ્છા 2. શ્રીફળ-લક્ષ્મી (ને લીધે પ્રાપ્ત થતાં સુખ-સાધનો) ની બાબતમાં ઈચ્છા. **અધોગતિઃ** 1. નીચે તરફ થતી ગતિ 2. અધઃપતન.

સન્ધિ

મેખલાબન્ધો વ્રતેષુ (મેખલાબન્ધઃ વ્રતેષુ) । રામાનુરાગો રામાયણેન (રામાનુરાગઃ રામાયણેન) । મુખભદ્ગવિકારો જરયા (મુખભદ્ગવિકારઃ જરયા) । મૂલાનામધોગતિરાસીત્ (મૂલાનામ્ અધોગતિઃ આસીત્) ।

વિશેષ

પરિસંખ્યા : પરિસંખ્યા એટલે વર્જનબુદ્ધિ. અર્થાત્ એક વસ્તુનું પ્રતિપાદન કરવામાં આવતાં બીજી વસ્તુઓનું નિરાકરણ કે નિષેધ થઈ જાય, તે. આવી પરિસંખ્યા બે પ્રકારની છે. (૧) જ્યારે શબ્દ દ્વારા એક વસ્તુનું પ્રતિપાદન કરીને બીજી વસ્તુઓનું નિરાકરણ કરવામાં આવ્યું હોય, ત્યારે એ શાબ્દી પરિસંખ્યા હોય છે. (૨) જ્યારે (શબ્દના) અર્થ દ્વારા એક વસ્તુનું પ્રતિપાદન કરીને બીજી વસ્તુઓનું નિરાકરણ કરવામાં આવ્યું હોય, ત્યારે એ આર્થી પરિસંખ્યા હોય છે.

આ બંને પ્રકારની પરિસંખ્યાના ઉદાહરણો નીચે પ્રમાણે છે.

1. શાબ્દી પરિસંખ્યા :

યત્ર (આશ્રમે) મલિનતા હવિર્ધૂમેષુ (ભવતિ) । ન તુ (આશ્રમસ્થાનાં મુનિજનાનાં) ચરિતેષુ (મલિનતા ભવતિ) । અહીં હવિના ધૂમમાં મલિનતા કહેવામાં આવી છે. આથી (હવિના ધૂમ સિવાય) બીજી બધી વસ્તુઓમાં મલિનતાનું નિરકરણ થઈ જાય છે. (અર્થાત્ આશ્રમમાં એક માત્ર હવિના ધૂમમાં જ મલિનતા હતી. એ સિવાય બીજી કોઈ વસ્તુમાં મલિનતા હતી નહિ.)

2. આર્થી પરિસંખ્યા : પ્રસ્તુતમાં મલિનતા શબ્દ દ્વારા પરિસંખ્યા છે, એટલે આને શાબ્દી પરિસંખ્યા તરીકે ઓળખવામાં આવે છે.

યત્ર (આશ્રમે) મહાભારતે (એવ) શકુનિવધઃ (અર્થાત્ મહાભારતગતસ્ય પાત્રસ્ય વધઃ) ભવતિ । પરન્તુ આશ્રમે શકુનિવધઃ (અર્થાત્ શકુનીનાં પક્ષિણામ્ વધઃ) ન ભવતિ । અહીં મહાભારતના કથાનકમાં શકુનિનો વધ કહેવામાં આવ્યો છે. આ કથન ઉપરથી (મહાભારતના કથાનક સિવાય) બીજા કોઈ સ્થળે શકુનિ (અર્થાત્ પક્ષી)ના વધનું નિરાકરણ થઈ જાય છે. (એટલે કે આશ્રમમાં કહેવામાં આવતી મહાભારતની કથામાં તો શકુનિનો વધ થતો હતો, પરંતુ એ સિવાય બીજે ક્યાંય શકુનિ = પક્ષીનો વધ થતો નહિ.)

પ્રસ્તુતમાં શકુનિ શબ્દના અર્થ દ્વારા પરિસંખ્યા છે, એટલે એને આર્થીપરિસંખ્યા તરીકે ઓળખવામાં આવે છે.

સ્વાધ્યાય

1. યથાસ્વં વિકલ્પમ્ ચિત્વા લિખત ।

(1) કૈઃ અભ્યર્ચમાનમિવ આશ્રમં શુકઃ અપશ્યત્ ?

(ક) વનલતાભિઃ (ખ) પાદપૈઃ (ગ) જનૈઃ (ઘ) મુનિભિઃ

(2) આશ્રમઃ કસ્ય અદૃષ્ટપૂર્વઃ આસીત્ ?

(ક) જનસ્ય (ખ) શુકસ્ય (ગ) ઋષિજનસ્ય (ઘ) કલિકાલસ્ય

(3) ચક્ષુરાગઃ કુત્ર આસીત્ ?

(ક) મુનિષુ (ખ) પશુષુ (ગ) માનવેષુ (ઘ) શુકેષુ

(4) આશ્રમે ભ્રાન્તિઃ કુત્ર ન આસીત્ ?

(ક) યજ્ઞકર્મણિ (ખ) શાસ્ત્રેષુ (ગ) મનઃસુ (ઘ) વ્રતેષુ

(5) નૃત્યપક્ષપાતઃ કેષામ્ આસીત્ ?

(ક) શિખણ્ડિનામ્ (ખ) કૃકવાકૂનામ્ (ગ) કોકિલાનામ્ (ઘ) ભુજઙ્ગાનામ્

2. અધોલિખિતાનાં પ્રશ્નાનામ્ ઉત્તરાણિ સંસ્કૃતભાષયા લિખત ।

(1) અતિરમણીયમ્ આશ્રમં કઃ અપશ્યત્ ?

(2) આશ્રમે મલીનતા કુત્ર આસીત્ ?

(3) આશ્રમે તીક્ષ્ણતા કુત્ર ન આસીત્ ?

(4) ગીતશ્રવણવ્યસનં કેષામ્ આસીત્ ?

(5) મૂલાનાં કા ગતિઃ આસીત્ ?

3. સસંદર્ભ સમજાવો :

- (1) तीक्ष्णता कुशाग्रेषु न स्वभावेषु ।
- (2) वसुसङ्कीर्तनं दिव्यकथासु ।
- (3) महाभारते शकुनिवधः ।

4. માતૃભાષામાં ઉત્તર લખો :

- (1) વનલતાઓ અને પાદપો દ્વારા આશ્રમમાં શું શું થતું હતું ?
- (2) આશ્રમમાં ચંચળતાની સ્થિતિ શી હતી ?
- (3) વસુસંકીર્તનનો આશય શો છે ?
- (4) ‘રામાનુરાગ’ - શબ્દના કેટલા અર્થ છે ? કયા કયા ?
- (5) શ્રીફલાભિલાષ શું છે અને તે કોનો છે ?

5. પાઠના આધારે આશ્રમનું વર્ણન તમારા શબ્દોમાં કરો.

6. क-वर्ग ख-वर्गेण सह यथास्वं योजयत ।

ક-વર્ગ:

1. मेखलाबन्धः
2. न भ्रान्तिः
3. मुनिबालनाशः
4. शकुनिवधः
5. एणकानाम्

ख-वर्ग:

- (1) क्रतुदीक्षया
- (2) महाभारते
- (3) पुराणे
- (4) व्रतेषु
- (5) गीतश्रवणव्यसनम्
- (6) शास्त्रेषु

